

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.
Megjelenik minden vasárnapon.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA : Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.) Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.	Hirdetési díjak : egy 30 négyyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr. Nyilvántéren cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő. Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.	ELŐFIZETÉSI ÁRAK . Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr. Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.
---	---	---

Pénzügyintézetek.

Vármegyénk területén több pénzügyintézetek virágoznak, melyek fáradhatlan készséggel állanak rendelkezésére a közönség tárgyi igényeinek kielégítésére.

Ezek közt először említjük az alakulási sorrend szerént elsőt, a deési kisegítő pénztár szövetkezetet, mely az ötvenes évek elején egy oly időben lett alakulva, midőn a tultermelés és a vámpolitika a közgazdasági viszonyokat még nem ruinírozta s így a busás kamat bevételein gyorsan emelkedhetett.

Azonban később, — főleg a hazánkban előtérbe lépett politikai pártéletre is döntő befolyást kívánván gyakorolni a megye független elemei ez indoktól is indítattva érezték magukat a deési takarékpénztár megalapítására.

Később a megyei gazdasági-egylet is megkísérelte a magyar országos kisbirtokosok földhitelintézeténél közvetítése által az ötven holdas gazdákat előnyös törlesztési kölcsönök által az uzsora karjaiból lehetőleg kiszabadítani.

Megyénk másik fővárosában Szamosújvárt a most átalakuló kisegítő pénztár már számos éveket számlál, azonban szélesebb körű üzlettel csak az újabb időben dicsekedhetik, mintegy fölveré passiv magatartásából a közelebbi években alakult takarékpénztár, különben forgalmát bénította az, hogy Szamosújvárt sok nagy magánytőkepénzesek lévén, ezeknél nagyobb kamatláb mellett is az illetők kényelmesebbnek találták pénzügyi szükségleteiket fedezni.

De talán ezeket megelőzőleg már megalakult volt megyénk egy más pontján Bethlen községében a takarékpénztár, melynek létesítésében br. Bánffy Dezső öméltségének jutott az oroszlanrészt, ki több éven át mind

annak vezérigazgatója munkált közre szilárd alapjának megteremtésén

A magyar-láposi takarékpénztár az ifjú élet küzderejével törekszik rendelkezésének eleget tenni, maga a törvényhatóság is támogatását tanúsítja, midőn a vidéki árvák pénzeinek benne leendő elhelyezését megengedhetette.

Ezek szerint megyénk területén talán még feles számban is állanak pénzügyintézetek az illető közönség rendelkezésére. Azonban már több év óta közbeszéd tárgya, hogy városunkban a megye központján a románok is egy pénzügyintézet felállítását tervelik, mely terv, — miként lapunk mult számának hirdetési rovatában olvashatni „Somesana“ hitel és takarékpénztár intézet czég alatt már üzletét meg is kezdette. Mi nem kívánunk azon feltevésekhez szólni, melyeket sokan ennek hátterében vélnek keresni! . . .

Különben a nagy közönség már rég eljutott annak átlátására, hogy a pénztár egyletek szaporodása a közönség vagyonosodását is feltételezné.

A fennmondottak alapján nem mondhatjuk, hogy megyénk szegény lenne pénzügyintézetekben, de ezeknek üzletforgalma emelkedése mellett látjuk és tapasztaljuk, hogy annak lakossága egyre szegényedik, a helyett, hogy napról-napra gazdagodnék.

Ennek oka, hogy nálunk a tőke még nem jutott odáig, hogy a meggazdagodást elősegítse, a közjólétet emelje, foglalkoztatson, mozgást idézzon elő. Nálunk a tőke sorvaszt és nem él. Nincs úgy az nálunk, hogy a tőkéből annak is jusszon, a kinek nincsen, a kinek csak a testi, kézi erő a vagyona; ellenkezőleg, nálunk a tőke apasztja és magába szívja fel a kis vagyont is a kézi erőre nem ad semmit.

Pénzügyi és tőkeipari tudományunk odáig megy: alakítani pénztárakat, oda gyűjteni a tőkét, bevenni 5%-ra és kiadni 8—12%-ra. A nyereség 3—7%. E nyereség osztalékot ad a részvényeseknek, a tőke összehalmozódik, de az, a ki azt a 8—12%-ot előteremti, az elszegényedik. Pénzváltalataink a tőkét nálunk még csak ezen uzsoráskodó módon tudják kezelni.

Nagy mérvben szaporodnak a pénztár-egyletek, miáltal az egész tőke-manipuláció uzsoráskodó irányt vesz. És ezen irány mellett mi, ezen tejjel-mézzel bővelkedő ország-részben pusztulunk, elszegényedünk. A tőke, mely ily módon kiszivattyuzza a munkás, iparos, gazda fáradságának gyümölcseit, ezeknek nem tud megfelelő működési kört adni; nincs arról gondoskodva, hogy az, a ki ezen pénztárakhoz folyamodik, egyuttal módjában legyen annak, hogy a tőkére háruló nagy kamat kikeresése mellett magának egy kis hasznót is biztosítani tudjon. A lakosság a pénztárak rabszolgája lesz; azoknak gyűjt, azokért fárad, dolgozik.

Nálunk a tőke sokat akar nyerni. Nehány perczentért meg sem mozdul; az idegen tőke pedig nálunk meg nem állapodik, mert az idegen tőkét szédelgő irányba tereljük, sokat akarnak azon is nyerni.

A külföldi tőke próbál még valamit lendíteni az ügyben.

Mi csak javaslatokon törjük a fejünket, tőkénket pedig összeadjuk a pénztárakba és uzsoráskodunk. Iparvállalatokba nem fektetjük. Nálunk nem abban rejlik a baj, hogy nincs pénz, hanem abban, hogy a pénz kamat után vadász; nem foglalkoztat, az ipari kereskedelmi vállalatok iránt érdeke nincs. Mikor ezen nézet megváltozik, erdélyi országrészünk is boldogabb napokat fog élni.

R. T.

„A Szolnok-Doboka” tárczája.

Egy művész életéből.

Egy zivataros téli estén csinos fogat állott meg egy kisvárosi fogadó előtt.

„Hát csakugyan nem mehetünk tovább János?” kérdé a finom bundába burkolt utas.

„Nem biza nagysád, mert nehéz az út, sötét lesz az éj és még hozzá az egyik kerék nagyon gyenge.

E perczben előcsoszogott gyér világítású lámpájával a fogadós. „Adhatna nekem egy jó szobát és valami enni valót?” kérdé az utas.

„Igenis,” volt a válasz s azzal a legjobb szobájába vezette az idegent.

„Uram!” szólt a koreszmáros, itt meglehetősen unalmas lesz egyedül eltölteni az időt, tessék a férfi szobába besétálni, odahozom a vacsorát, ott különös élvezetben fog részesülni. Ugyanis, a város 4 előkelő férfja fog ma este kvartettezni, igazán művésziesen játszódnak, azt hiszem, hogy őnt mint idegent szívesen fogják látni.” Az utas elfogadta az ajánlatot. Bement a férfi szobába, hol a főjegyző — cselló, a kántor-brácsa és az ülnök — 2-ik hegedű, már helyeiket elfoglalták. Lajos ur — az utas, megmondva nevét, bemutatta magát, az urak szintén, csak sajnálatukat fejezték ki, hogy mindjárt nem kezdhetik, mert az első hegedűs a főpénztárnok még nem jött meg. Az utas vacsorált, az étel izlett, de még a bor is.

Egyszerre csak megnyílik az ajtó s egy piruló kis leány jött be. „Mit hozol kis leány,” kérdé a kántor?

„Szép jó estét az apámtól és azt az izenetet, hogy ma nem játszhatik, mert a köszvény kinozza a lábát. Általános sajnálkozás. Az ülnök ur bosszankodik is, hogy nincs alkalmá az idegen előtt magát produkálni. Az utas elfogyasztván vacsoráját szerényen jegyzé meg: „Ha az urak megengedik és gyenge erőmmel beérik, átvinném én az első hegedűt.

Pompás! Kitűnő! „De honnan veszünk hegedűt?” mondák az urak.

„Kérem, véletlenségből épen itt van az enyém, megyek a szobába utánna,” válaszolá az idegen.

„Ügyes ember ez a Lajos ur,” jegyzé meg a kántor, valjon ki lehet?

Egy borüzlet utazója, mondá a főjegyző, nem látta milyen szakímerettel szűresölgette a bort?

„Bár ki legyen is” — jegyzé meg az ülnök ur, — „tudom hogy melege lesz, megmutatjuk neki, hogy nem ok nélkül híres a kvartettünk az egész vidéken.” „Attól félek” mondá a kántor, „hogy nem fog tudni velünk tartani — és érezni fogjuk a főpénztárnok hiányát.”

Nemsokára belépett Lajos ur is és selyembélleses tartójából kivette hegedűjét.

„Pompás hangszer!” mondá a kántor, „bizonyosan drága volt, drágább mint az ön ülnök ur.”

Na, na, na! mordult az ülnök „jobb nem az enyémmel és drágább sem lesz, semmiesetre.

„Mennyi volt az ön hegedűje?” kérdé az idegen.

„50 tallér” mondá az ülnök fontoskodó képpel.

Lajos ur mosolygot egyet és kérdé: „Mit játszottok urak?”

„Haydnt, Haydnt!” kiálták lelkesedve mindhárman.

Aztán meg van nekünk kvartettben a „Jes-sonda” nyitánya, az is kitűnő darab, jegyzé meg a kántor. Lajos ur újra mosolygott.

„Hajdnnak megvannak a maga nehézségei, de lassu tempóban vesszük, aztán csak menni fog,” mondá a főjegyző.

Éa azonkívül tiz taktusonként meg is számoltam, úgy, hogy ha az ember elhibázza, könnyen újra belé jön, mondá komolyan az ülnök „Csak bátorság Lajos ur, menni fog.”

Ez alatt meggyantázták a nyirettyüket, stimoltak s az ülnök ur elemében volt, hogy a prim-hegedűs távollétében neki jutott a karmesteri szerep. Megkopogtatja hegedűjét s megadja a taktust: egy, kettő, három. „Pádon,” mondá „Lajos ur, hogy stimol a hegedűje, úgy tetszik, hogy igenis magas?”

„Jót állok érette,” mondá az idegen. — Jó, hát akkor mehet.

Alig kezdték azonban el, újra pardont kiáltott az ülnök, „kijöttem a taktusból.”

Az Emke központi választmányi gyűlése.

Közgyűlés előtt utolsó választmányi gyűlés gr. Bethlen Gábor elnökle alatt tartatott Kolozsvárt aug. 13. miután megelőző nap ugyan-csak a gróf elnökle alatt direktoriumi gyűlés, délelőtt pedig Horváth Gyula elnökle alatt székely-szakosztályi és gróf Kun Géza elnökle alatt irodalmi szakosztályi ülés volt.

A lefolyt két hóban — miután július hóban választmányi ülés nem tartatott — fölötté nagy ügyforgalmat kellett elintézni. Befejeztetett az összes tagok fölszólítása tagdíj fizetésre. A pótdó ügyében a vármegyék újlag felszólítottak. Köriratban értesítették a fiókválasztmányokat, hogy az elhunyt alapítók hátralékait a hagyatékban figyelmesebben biztosítsák. A szentesi fiókválasztmányt megalakulása alkalmából üdvözölték. A földmivelésiügyi minisztert fölkérték Tormay Béla „Nádudvari Uram beszélgetései” cz. munka újból kiadására, népkönyvtáraink számára belőle példányok ajándékozására. Munkácsy Mihályhoz az oklevél számára Debreczenből Komlóssy Arthur ügyvéd küldött be népviseleti kepeket.

Az évi titkári jelentés számára bekértek a fiókok jelentései, egyesektől a lobogó avatás-kor mondott jelmondatok. Tormay Béla munkálátát az algyógyi földmives iskola ügyében sokszorosították és a fölhívásokat szaporán megküldötték a székely szakosztály tagjainak, gr. Kun Kocsárd alapítónak, Horváth Gyula elnöknek és Barth Miklós előadónak, Felméri Lajosnak és Vörös Sándornak, paedagogiai szempontból nyilatkozás végett. A kereskedelmi miniszter az „Emke” czim használatát s az ily czimen feladott küldemények elfogadását az összes postahivataloknak megengedte és elrendelte. Kun Kocsárd gróf tiszteleti elnök, Kossuth Lajos és Röck Pál tiszteleti tag arcképeit Gyárfás Jenő megfestvén, (Kossuthot Sikó Lajos), e festmények az egyesület főtitkári irodájában felüggesztettek és ezzel az egyesület nagyjainak arcképcsarnoka megkezdett. Sorjáték ügyében Horváth Gyula alelnököt a kormánynál eljárni felkérték.

Főtitkár bejelenti, hogy a lefolyt két hóban 20.085 frt és 07 kr volt a bevétel, mivel az egyesület vagyona 482.339 frt 23 kr-ra emelkedett.

A hunyadmegyei választmány programja a folyó év szeptember 7-én Déván tartandó közgyűlés tárgyában egyhangulag elfogadtatott, azaz a hozzáadással, hogy Aradra a kiállításra testületi átrándulás fog történni; meghívataknak a közgyűlésre általánosságban a fiókegyletek, a nagyobb testvéregyletek, a tiszteleti elnök, a tiszteleti tagok, a legnagyobb örökítő törvényhatóságok, névszerint senki, de a sajtó útján minden alapító és rendes tag, ki esedékes kötelezettségének ele-

get tett. A közgyűlés egyik főtárgya lesz a kormánytól kieszközölendő kölcsön sorjáték ügye, melynek előadójául Horváth Gyula alelnök kérését fel.

A közgyűlés ügyével kapcsolatban újabb agitáció megindítása levén szükséges, de egyszerűsind a fiók adminisztráció rendezése szempontjából is az igazgató-választmány egyhangulag kimondta, hogy szept. 7-ikére Dévára hívassanak egybe az összes fiókok elnökei és titkárai, de különösen pénztárossai, a közgyűlés után nyomban tartandó közös értekezletre, melynek megtartása feltétlen szükségesnek bizonyult.

Marosvásárhely szab. kir. város törvényhatósága átírata olvastatott, mely szerint a közgyűlést jövő évre kebelébe hívja meg. Örömmel fog a dévai közgyűlés elé terjesztetni.

Előző választmányi határozatban kimondva levén, hogy az egyesület vagyona részben fekvőségekben is elhelyezendő, a direktorium, mint konkrét javaslatlétellel megbízott választmányi közeg jelenti, hogy Baross Gábor kereskedelmi miniszter ajánlata alapján az egyesület a kolozsvári üzletvezetőség számára emelendő épülettel előnyösen befektetést tehet. Beható tárgyalás és megvitatás után választmány megbizza és utasítja a direktoriumot az ügylet lebonyolításával, a jelentéstételek bevárása mellett.

Horváth Gyula alelnök, a székely-szakosztály elnöke jelentést tesz az algyógyi földmives iskola ügyében megbízatása folytán a gr. Bethlen András földmivelési miniszterrel való meg egyezéséről, melyet gr. Kun Kocsárd tiszteleti elnök magáévé tett és a szakosztály is elfogadott. Olvastatik ez ügyben gr. Kun Kocsárd levele, Barth Miklós előadó értesítése és Felméri Lajosnak paedagogiai szempontból való véleménye. Ezek szerint az Emke a földmivelési miniszterrel egyetértve Tormay Béla munkálata alapján az iskolát felállítja, erre a célra az egész gr. Kun Kocsárd alapítványt ajánlja, továbbá 33.000 frt befektetést visszatérítendőleg kiutal és a kérdés további ágazatainak elintézésére és megoldására kiküldi az elnökséget. A miniszternek a határozatot Bethlenbe megvándók, kiküldettek Horváth Gyula és gr. Kornis Viktor, kik oda utaztak.

Az irodalmi szakosztály javaslata alapján a Műbarátok köre fölhívása az irodalom pártolása érdekében 1000 példányban ajánlólag fog szétküldetni a fiókválasztmányoknak, hogy azoknak a magyar irodalom fejlesztése érdekében propagandát csináljanak. A határozat gr. Csáky Albinné elnökkel közölni fog.

A jövő évi költségvetés egyhangulag elfogadtatott.

Vége a millenium ügyében, minthogy annak tárgyát, a közművelődési egyesületek találko-

gyors taktus ellen. Végre össze is szólalkozott a három kollega. Lajos csak mosolygott, de midőn látta, hogy a dolog komoly fordulatot is vehet, felkelt a helyéről s hegedűjét kezébe véve, egy vonással egy egész akkordot játszott le.

A zaj egyszerre elnémult s a három kipirult arc egyszerre figyelő állást vett.

Lajos újra ráhuzott és a szebbnél szebb futamok ezüst csengése terjedt el a teremben.

Nagy és merész akkordokban megszólalt a felséges zene a kebel egész erejével, a művészet egész fényével és hova tovább mind szebben és megkapóbban beszélt a hegedű. Lajos arca kipirult, szemei fénylettek. Mint valami bő forrásból a kristály viz, úgy ömlöttek a hangszerből a szebbnél szebb melodíák. A 3 urnak még a lélekzetét is visszatartotta a nagy figyelem. A terem ajtója lassan megnyílt, egy perc alatt megtelt a terem s ember emberhátán hallgatta az isteni zenét.

Négyes akkordokban, majd olvadozó flaszolett hangokban szólott az égi zene, mintha angyalok korusa zengte volna imáját; még egy pár gyors futam, egy nagyszerű vég — akkord — és a művész letette a hegedűt.

A tömeg egyszerre föllélegzett. Bámulatából az ülnök jött először magához. „Ugyan Lajos ur?” mondá, „hogyan játszhatik egyszerre oly szépen?”

„Látja” szólott közbe a kántor, ugy-e mondtam, hogy az a hegedű drágább mint az öné.”

zóját, Zichy Jenő gróf országos programjába felvette s minthogy egy külön erdélyi ünnep az ország szívében való országos együttünnepléssel szemben méltán idézhetné fel a pártikulárismus gyűlöletes vádját, — az egyesület részéről egyhangulag elejtetik.

Ezek valának az ülés főbb tárgyai.

Ügető verseny.

Deésen, 1890. szept. 10-én.

Megyéni gazdasági egylete a fennirt időben rendezendő versenyében részt vehet minden szolnok-dobokamegyei birtokos, illetőleg lakos, ki a gazdasági egyletnek tagja és beigazolni képes, hogy a versenylóvaknak a verseny napját megelőzőleg legalább félévvel már birtokában volt. A verseny — a fogat tulajdonosa vagy egyáltalán szolgálati viszonyban nem lévő ur által hajtandó — egy és kétfogatos kocsikkal történik, kizárólag ügetve.

A verseny két részre oszlik, u. m. kétfogatosok és egyfogatosok versenyére. A feltételek mind két versenynél egyenlők, csupán a díjak különböznek.

Minden versenykocsin a bíráló-bizottság által felkérendő bizalmi férfi foglal helyet, kinek kötelessége a hajtást ellenőrizni és a vágatásba felcsapott lovat rögtön visszatartani. Bizalmi férfi az egy percznél tovább vágatott lovat vagy azon kettős fogatot, melynél mindkét ló vágatásba csapott fel — mivel mindkét lónak vágatásba felcsapnia nem megengedhető — a versenyről letelelni köteles.

Bejelentési határidő: versenyben résztvevők versenyzési szándékukat a gazdasági egyesület titkári hivatalánál f. évi szeptember hó 3-án, déli 12 óráig tartoznak bejelenteni; későbbi bejelentések figyelembe nem vétetnek. Minden versenyző a verseny előtti bejelentéskor tét gyanánt 2 drb 10 frankos aranyat vagy megfelelő értékű papírpénzt tartozik a bejelentést átvevő titkárnak lefizetni.

A verseny, illetőleg a zindulási ideje 1890. évi szept. hó 10-én d. u. 4 órára tűzetik ki.

Pályadíj: kettős fogatok részére: első díj 40 drb 10 frankos arany, második díj 10 drb 10 frankos arany;

egyes fogatok részére: első díj 7 drb 10 frankos arany, második díj 3 drb 10 frankos arany.

A kettős fogatok részére kitűzött első díj nyertesének — mely díjat a „Fejérvári alapítvány” kamtai szolgáltatják — csak az tekintetik, ki a kimért 20 kilométernyi területet a feltételek értelmében 53 perczen belül befutja.

A gazdasági egyesület által kitűzött második díj nyertesének az tekintetik, ki a 20 kilométert 62 percznyi időn belül befutja. Megjegyez-

„Lajos ur,” mondá a főjegyző, „hogy ön nem mükedvelő, hanem egy nagytehetségű művész, az már kétségtelen, önnek olyan neve kell hogy legyen, mely az egész világon jó hangzásu, mondja kérem valóban Lajosnak hívják?”

„Igen,” Lajos a keresztnevet, a családi nevet meglehetősen ismeretes, oda van írva a kótára s azzal a „Jessonda” pártitúrájára mutatott. A nevem Spohr.

„Spohr!” kiáltá mind a három magán kívül.

„Igen Spohr, a Bajor udvari színház karmestere, mondá mosolyogva a művész.

„Spohr,” mormogá az ülnök: Oh én buta teremtmény, és én még vitatkozni és okoskodni akartam.

„Engedjenek meg uraim, hogy egy kis komédiát engedtem meg magamnak; holnap hangversenyek Lipcsében, legyenek az urak vendégeim. Hanem addig is igyunk egy pohár bort. Vendéglős a legjobb borából, kiáltá a művész, az estvét még jól elölthetjük.”

Nemsokára aranyszínű rajnai gyöngyözött a poharakban s a művész szeretetrevalóságával a szót teljes értelmében elragadta a társaságot. Késő éjjél volt, midőn a lársaság eloszlott, háromszoros éljenzés kísért a művészt szobájába s az ülnök rögtönzött rigmussa, mellyel a segédkezelést megköszönte.

Ford.: V. D.

A karmester ur ugyanis egy egész sort keresztül ugrott és számai daczára sem tudott újra beléjőnni. Ujra elkezdették és szerencsésen le is játszották az első részt. Lajos urat megdicsérték, hogy különösen a taktusban igen biztos. Azután ráhuztak egy ádzásióra, de mikor a legszebb részt játszották volna, Lajos ur megkopogtatta a hegedűjét és: cis, cis, cis, ülnök ur! kiálltással megszakitá a játékot.

„Cis, cis, hol van az a cis?” hebegé elpirulva an ülnök, a többi k pedig nem győzték bámulni az idegent, hogy a különben is mérges ülnököt zavarni merészkedik.

„A 62-ik taktusban” mondá az ülnök. Na még ilyet . . . s mi mindig C-t játszottunk.

Az ádzásiónak vége volt, Lajos urat mindnyájan dicsérték. Maga az ülnök ur is kijelenté, hogy Lajos ur mükedvelőnek igazán bevállna.

Villámgyors mosoly járta át Lajos ajkait és megköszönte a hízegő elismerést.

„Most következik a finálé” jelenté az ülnök.

„Itt lesz mit szurkolni,” jegyzé meg a főjegyző. Hogy vesszük a tempót? „Mit gondol Lajos ur?”

„Igy,” felelé Lajos, mialatt egy pár taktust lejátszott.

„Az istenért mit gondol” kiáltá az ülnök, „hisz az roppant gyorsan van, ugy senki sem érkezik el.” „Csináljuk lassabban.” „Nem bánom,” mondá Lajos. A kántor és a főjegyző Lajossal tartottak, de az ülnök határozottan tiltakozott a

tetik azonban, hogy a mennyiben legkevesebb három vagy ennél több fogat tulajdonosa versenyezne, tekintet nélkül a perczek számára, mely alatt a kiért terület a feltételek értelmében befuttatott, a második díj ki fog adatni.

Az egyes fogatok részére a gazdasági egyesület által kitűzött díjak, ugyanazon esetekben ítéltetők meg, mint a kettős fogatoknál.

Azon fogatok, (lovak) melyek az előző évek valamelyik versenyén már első díjat nyertek, a versenyből kizárvák.

Versenyterület a Deés és Kaczkó közötti országuton 10 kilométer hosszú tér méretük ki, melyet a versenyzők oda és vissza, tehát összesen 20 kilométert tartoznak ügetve befutni.

Versenybíráskodást br. Bánffy Dezső ömeltósága elnöksége alatt a gazdasági egyesület és a megyei lótenyésztési bizottság elnökei gyakorolják, oly módon, hogy valamelyik tag nem léte vagy meg nem jelenése esetében a bíróság maga magát lesz jogosult kiegészíteni.

Kanczacsikó díjazás.

Az ügetőverseny napján 1890. évi szept. hó 10-én d. u. 3 órakor az alsó sétány mellett elterülő térség zászlóval megjelölendő pontján „Báró Bánffy Dezső alapítvány” kamataiból kanczacsikó díjazás tartatik. Jutalmazásra igényt tarthat minden Szolnok-Dobokamegyében lakó megyei gazdasági egyesületi tag, ki önállóság földmíveléssel foglalkozik, gazdasági szolgálati viszonyban nincs s legalább 5 holdas gazdaságnak tulajdonosa, de 100 holdnál többet nem birtokol.

Jutalmazás tárgyát csakis 3 évet betöltött, de még nem 4 éves, s saját nevelésű, jó alkotású, jó nevelt és táplált, használatba nem vett, tenyésztésre alkalmas kanczacsikók képezhetik, melyek tulajdonosai a fennt vázolt kellékekkel bírnak és ezen körülményt szabályszerűen kiállított községi bizonyítvánnyal képesek igazolni.

Első díj 30 o. é. forint, második díj 20 o. é. forint.

A bírálatot a gazdasági egyesület által kiküldendő szakbizottság fogja eszközölni.

A bírálat eredményének kihirdetése és a jutalmak kiosztása haladék nélkül a helyszínen fog eszközöltetni.

VEGYESEK.

— **Király ő Felsége** születés napját folyó hó 18-án városunk közönsége a szokott ünnepélyességgel ülte meg. Az ünnep előestéjén a város fényesen ki volt világítva s különösen kitűntek a főtéren levő épületek, valamint a nagykirály utczában lévő megyeháza, a pénzügyigazgatósági épület, továbbá a honvéd laktanya; a főtéren nagy közönség hullámozott. Másnap délelőtt a helyben székelő összes hatóságok, hivatalok, magán jellegű testületek főnökeik vezetése alatt a megyeház nagytermébe gyülekeztek, honnan főispán ömeltósága vezetése alatt testületileg vonultak a helybeli róm. kath. templomba, hol Kozma Döme zárdafőnök ünnepélyes segédlet mellett mondotta el a szent misét. Templomozás alatt kivonult a helybeli honvédszászlóalj valamint a méntelep legénysége is és a templom előtt felállítva előbbi Somogyi Károly százados parancsnoksága alatt a szokásos üdvözléseket megadta. Templom után a menet a főtéren megállván, Welle Sándor őrnagy zászlóaljparancsnok a honvédség hódolatát főispán ömeltóságának kifejezvé, a honvédség diszmenetben vonult el. Azután az egyes hatóságok és testületek mentek tisztelgni, mindnyájan a trón iránti hűséget tolmácsolva vezetőjük által. Délben főispán ömeltóságánál hivatalos ebéd volt, melyen szintén az egyházi és polgári hatóságok főnökei vettek részt. A francia menu negyedik fogásánál a főispán ömeltósága az összeinte hódolat meleg hangján köszönté fel a koronásfőt éltetve felséges családjával egyetemben, melyet a jelen voltak felállva hallgattak végig és magyar embert jellemző lelkes éljenzésekkel kísérték. Ebéd alatt az itteni cigány zenekar játszott.

— **Szent István király ünnepét**, mely nemcsak az egyházi, de egyszersmint a magyar nemzet hagyományos ünnepe, városunk közönsége az idén is kegyeletes buzgósággal ünnepelte meg. Az ünnep előestéjén a város ki volt világítva, a

főtéren a zene szólott; másnap pedig a hivatalok és testületek számban megfogva bár, de törve nem, főispán ömeltósága vezetése alatt vonultak a róm. kath. templomba, hol fényes isteni tisztelt volt, mely alkalommal a szent misét helybeli zárdafőnök Kozma Döme mondotta ünnepélyes assistentia mellett. Az isteni tisztelt alatt tarack lövések emelték az ünnepély fényét. Este a Bánffy sétátéren zene volt.

— **Felhívás.** Felhivatnak mindazok, kik az Emke f. év szeptember hó 7-én Déván tartandó közgyűlésén és az ezzel egybekötött ünnepélyeken részt ohajtanak venni, hogy szándékukat legkésőbb augusztus hó 26-ig alolirtak bármelyikénél bejelenteni sziveskedjenek. Az Emke Deésvárosi főkja választmányi üléséből. Deésen, 1890. augusztus 20-án. Róth Pál, vál. elnök. Császár Ákos, vál. jegyző.

— **A közelebbi hetivásár** elég népes és élénk volt, a gabona terméséből nagy behozatal volt, de a keresleten látszat az árak feletti bizonytalan ingadozás. A buza 1 frt 40—60 kr., a rozs 1 frt 10 kr., az ó törökbuza 1 frt 30—50 krban tartatott s részben kelt is a milység szerént ezen árak keretében, — de többen vagy vissza vitték vagy berakták nem kapva a kért árak magasabbikát. A mészárosok a marhahusnak kilóját 32 krról 36 krra emelték, mert ha az upiaczi vámtariffa következtében egy csirke ára 25 krról 30 krra emelkedett; ha egy liter tej ára 10 krról 12—14 krra emelkedett: mért ne emelnék ők is főleg ha a jó marháknak is emelkedett az ára? Ezzel szemben a csizmadia azt panaszoja, hogy a mely pár csizmának az ára 5 frt volt, most már 4 frton sem tudja eladni; a tímár azt mondja, hogy a 80 krros boeskort 60 krron se veszik, sőt még a fazakas is kénytelen az 5 krros csuprát 3 krért is oda adni, mindezek igen szép megélhetési viszonyok és állapotok.

— **Nyilvános számadás.** A folyó évi aug. hó 9-én az Emke javára Deésen rendezett tánczestély alkalmával felülfizettek: Fejérvári Géza ur 1 frtot, Gálócsi Samu ur 2 frtot, Nikk Ferencz ur 1 frtot, Pajor Antal ur 1 frtot, Reich Lajos ur 1 frtot, Szarvadi Pál ur 1 frtot, br. Thorocz-kay Viktor ur 1 frtot, Zuckmann Nándor ur 4 frtot és Róth Pál polgármester ur 1 frtot; összesen 13 frt. Ezen összeg mai napon az Emke Deésvárosi főkjának pénztárosa Tek. Miklós Gábor urhoz lett átszolgáltatva. Deés, 1890. évi augusztus hó 21-én. Dr. Bonis Árpád, b. elnök. Dr. Miklósy József, b. jegyző.

— **Színház.** A téli idényre — október hó 1-től 1891. január 1-ig — a helybeli színházat Fábian László és ifj. Károlyi Lajos pályázókkal szemben Gerőfi Andor színigazgató nyerte meg.

— **Tollrajz.** Spitzer Ignác polgártársunk fia Spitzer Hermann, ki a budapesti rajztanárképezde szép tehetségű növendéke, elkészítette Woith Gergely kir. tanácsos arczképét. A kivitel oly szabatos, hogy a kik a növendék korábbi munkáit is már dicsérték, azok bizonynyára nagy haladást fognak ez utóbbi művében látni. A kép a mint halljuk Gálócsi könyvkereskedésében volt szemléltre kitéve.

— **Utonállás.** Folyó hó 18-án este a drági vásárból jövő kereskedőket és iparosokat Szótelke között és határan megtámadták és többeket vesélyesen bántalmaztak? Megjegyzendő, hogy ezen eset vagy Vajdaházán vagy Szótelkén minden drági vásá alkalmával ismétlődik s a tettesek azon két község lakói, ugy, hogy több üzletember nyilatkozott, hogy ily életveszedelmek között többé a drágai vásárt nem hajlandó meglátogatni. Ajánljuk az esetet az illetékes hatóságok figyelmébe.

— **Deésaknán** is meg ünnepelte a nép ő Felsége születése napját. Az ezt megelőző estvén az ablakok ki voltak világítva s ugyszintén a Lajos-tárna is. 18-án reggel a bányászszág két nemzeti színű lobogóval és dobpergetés kíséretében a róm. kath. templomba vonult, hol Sorbán Endre tisztelendő ur misézett. A mise végével a bányászszág — s szóval a nép az ev. ref. templomba vonult, a hol — miután a nép eléneklé „Száljon áldás rád az égből,” tiszteltes Veress Károly ur mondotta imát, melyben áldást kért a királyi családra, áldást a hazára, áldást a nemzetre.

— **Rezervisták.** Az itteni honvédszászlóalj kötelékébe tartozó és a folyó évi őszi fegyver-

gyakorlatokra behívott legénység folyó 18 és 19-én vonult be s már másnap ugy a gyakorlatok, valamint a cséllövészet kezdetét vették. Nehéz munkájok lesz derék honvédeknek a mostani forrásban, de nem hiányoznyván a kitartás, reméljük, hogy a nagy gyakorlatokat az idén is a már megszokott kitüntetéssel fogják végezni.

Apró hírek. — **A király születése napja** évfordulóját a főváros is a szokott ünnepélyességgel ülte meg. A középületek fel voltak lobogozva, az idegen államok konzulai is kitűzték zászlóikat. — **A színészeti kiállítás** látogatóinak száma napról-napra növekszik. — **A honvédegyesület** orsz. központi bizottsága összeírta az 1848. és 1849 ik évekből még életben levő honvédek, névsorát, egykori katonai rangjukkal s jelenlegi polgári állásukkal és lakhelyükkel. — **Szép ünnepély** folyt le a Ludovika-akadémiában, mind esküdtek fel a magyar zászló alá azok a növendékek, kik az idén végeztek el akadémiai tanulmányaikat. — **A budapesti Pasteur-intézetben** eddig már mintegy 300-an nyertek védoltást a veszetség ellen. — **A magyar méhészek orsz.** egyesülete három napon át tanácskozot Aradon. — **Többfelől** érkezett ismét tüzesetek híre. — **Debrecenből** 13 egyenruhás öreg honvédet küldenek Aradra a vértanu-szobor leleplezése ünnepélyére. — **Tolnán** a megyei törvényhatóság nagy lovaskasárnyát épített; félmillió frtnyi költséggel. — **A magyar szivarozó világ** már jóformán el is felejtette, hogy volt olcsóbb szivar is a mostaninál s Ausztriában két év óta tart már a strike, aligha nem az államkincstár adja meg az árát. Mióta fölemelték a szivarok árát, azóta százezernél többen mondtak le a szivarozás élvezetéről. — **Pragerhofból** írják, hogy a magyar gabonavitel az ottani állomáson át már nagyon élénk: naponként 10—12 külön tehervonat szállit gabonát Olaszország és Svajc felé. — **Vilmos** német császár Revalban orosz nyelven üdvözölte vyborgi ezredének diszszádatát, mit az lelkesült hurrá-kiáltásokkal viszonozott.

KÖZGAZDASÁG.

Levél a szerkesztőhöz.

Szamosmente, 1890. aug. 14.

Becsés lapjának folyó évi 32-ik számának közgazdasági rovatában megjelent „A tarló kezelése” című cikkre vonatkozó alább következő válasznak, hogy becsés lapjában helyet adjon tisztelettel kérem. *)

„A tarló kezelése” cikk tisztelt íróját ara kérem, sziveskedjék tudomásul venni, hogy minden néven nevezendő kalangyába vagy bugyába rakott terményünk azon helyes ősi szokásnál fogva hagyjuk egy pár hétig is a tarlón; mert minden terménynek asztagca vagy kazalba rakás előtt tökéletesen ki kell száradva lennie. A tiszta buza három fontos oknál fogva zsengejében aratandó le, tehát ennek a szeme sem egészen érett a szalmája sem tökéletes száraz. Szerintem a tul érett gabona is legalább 4—5 nap a szalma tökéletes kiszikkadása iránt kalangyába tarlón hagyandó.

Egyik a tarlón hagyja a kiszikkadásért, másik azért mert ősi szokás, a harmadik azért mert „még senki sem fogott a hordáshoz, a negyedik nem kap fuvarost vagy eső esett stb. más okok miatt.

Ha azonban a zsengejében aratott búzát, melynek szép színe lesz, jó vetőmag és jó rész-tája, üszők mentes és az akár milyen jól megérett zabot aratás után való nap asztagba vagy kazalba rakjuk, két hét múlva megnézhetjük, hogy milyen szép penészes szalma és szem. Tisztelt cikk író urnak „azt mondják, hogy a tarló kitűnő legelőt ad.” Én pedig azt mondom, hogy jaj! akkor a szegény gazdának, amikor a tarlója

*) Készséggel adjuk a kért helyet örvendő, hogy me-gyénk területén is szaporodnak a gondolkodó s gondolataikat közreadó gazdák száma. A mi a kérdéses cikk tartalmát illeti, annak szerzője is nézetének érvényesítését egy rendesen és okszerűen berendezett gazdaságban ajánlja. Különös, mindjárt egy fél százada, hogy a föld szabad lett és ha a vesztett birtokos kárpótlását s a volt jobbágy a megnyert robotot gazdászata berendezésére fordította volna, ma már hány és hány okszerűen berendezett busásson jóvedelmező gazdászattal találkozánk, midőn most a rendszertelen kapkodás után a rabló-gazdászattal kimerített talajon nagyobb munka, több kiadás mellett is alig vagyunk képesek a mindennapi kenyér mellett előteremteni a modern világ igényeként berendezett állami és községi háztartásunkra kíván-tató különböző adók fedezésére a szükséges pénzt. Szerk.

kitűnő legelőt adott, mert ezen esetben csak burján és gazból áll a terménye.

„Már behordás előtt” azért étetik a tarlókat, mert más helyeken már alig van mit étetni és a tarlón levő keveset is, ősi szokás szerint, hogy egymás elől leételessék.

Váltó gazdaságnál nagyon szükséges (és tapasztalásom szerint meg is tették) aratás után azonnal felszántani a földet; csak hogy váltó gazdaságnál nem a buza, rozs és zab tarlok bontandók fel, mert ha ezek közül valamelyiket felbontja, már a jövő évi terményre nem lehet számítani jót, szalmás- és különösen buza után buzát a váltó gazdaság sem és maga a föld sem szeret; és így a váltó rendbomlik fel másfelől.

A kis és közép birtokosok — megyénkben is paraszt gazdaságot (Három forduló) folytatnak; a három fordulóból álló gazdálkodásnál semmi szükség sincs a tarlónak aratás után vagy öszszel való beszántására, mert a szalmás terményt kapás vetemény követi, szóval tavaszi szántás alá kerül a tarló. A kötöttebb talajon tessék június közepéig ugarolni s ha kell július végével keverni s aztán van eső vagy nincs, szeptember 10-ig be kell vetni a földet, bizonyos a rendes termés.

Nem csak a hesszeni legyek és bogarak miatt, hanem azért is czélszerű a magosabb hagyott tarlót aratás után beszántani, mert azzal a föld egy vékony trágyát nyer, de ezen munkánk csak a legyekért és trágyáért történik, mert tavasszal azt újból számtani kell.

A felsoroltaimnál fogva, a „tarló kezelés” czikk tisztelt íróját ara kérem, hogy az általánoságban beszélő szegénységi bizonyítvány $\frac{3}{4}$ részét vonja vissza.

Balogh Albert,

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Sz. 256.—1890. a. f. c. sc. d. 3—3(226)

Arverési hirdetmény írásbeli ajánlatokkal.

Folyó 1890-iki évi szeptember hó 9-én dél előtt 10 órakor a naszódvidéki központi iskola és ösztöndíj alapok igazgató választmánya irodájában Naszódon, a központi ösztöndíj alap tulajdonát képező csicsó-kereszturi jószág 1891. április 1-től 1903-iki március 31-ig azaz egymásután következő 12 évre leendő haszonbérbeadása céljából írásbeli ajánlatokkal árverés fog megtartatni.

Ezen jószág áll:

a) 231. hold 1540 □ öl szántóföldből az őszi vetéssel együtt.

b) 146. hold 1167. □ öl szénarétből.

c) 4 hold szőlőből.

d) 168. hold és 211. □ öl legelőből, melyből 43. hold még nincs az ösztöndíj alap vitatlan birtokában, és azért e 43 hold nem is adatik bérbe.

e) Szép lakházakból, gazdasági épületekkel együtt.

f) 15 curiálistából részint kézi, részint ígás marhávali napszámaik.

g) Egy ötköví lisztelő malom.

A kikiáltási ár mint egy évi haszonbér 2700 frtra o. é. van megállapítva.

Az árverés csak írásbeli ajánlatokkal lesz.

Az írásbeli ajánlatok bélyeggel látandók el és kemény pecsétviasszal lepecsételendők és kívül ezen fölrattal kell ellátva lenniök.

„Ajánlat a csicsó-kereszturi jószág haszonbérbe adásához” és alólírott igazgató választmány beadványi jegyzőkönyvébe adandók be a fentebbi határidőig.

Bánatpénzül leteendő a becsértéknek 10%-ka.

Az ajánlattevőnek teljesen ösmernie kell az árverés feltételeit és magát azoknak feltétlenül alávetni.

Az árverési feltételek és egyéb felvilágosítások az alapok kezelősége irodájában Naszódon kaphatók.

A naszódvidéki központi iskola és ösztöndíj alapok igazgató választmányának Naszódon 1890. március hó 22-én tartott üléséből.

Jonu Ciocanu m. p. Nestor Simon m. p.
elnök. titkár.

Sz. 79—1890.

(240)1—1

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbírósa 13390. számú végzése által Gebauer Károly javára Tömösvári János ellen 36 frt 34 kr. tőke, és eddig összesen 5 frt 40 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 466 frtra becsült juhok, széna, disznók, tehén, székér, ló és többféle háziállatokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1350—1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kérőben a község háza előtt 1890. augusztus hó 30-án dl e. 3 órakor, a Szamosújvárti lévő ingókra alperes lakásán leendő eszközzésére 1890. évi augusztus hó 30-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szamosújvárt, 1890-ik évi augusztus hó 18-ik napján.

Kolbay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 6037—1890. jogügy b. (235)2—3

Pályázati hirdetmény.

Szamosújvári járásba kebeleztet ördögös-füzesi körjegyzői keretben lemondás folytán megürült körjegyző-segédi állásra, mely évi 150 frt fizetés és 50 frt lakbér javadalmazással van egybekötve, pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni kívánókat, miszerint pályázati kérésüket keresztlevél-, képességi- és honossági bizonyítványokkal fölszerelten folyó évi szeptember hó 3-ik napjának d. e. 11 órájáig alólírtathoz annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Szamosújvárt, 1890. aug. 6-án.

Nagy Lajos, j. fszbíró.

Értesítés.

Alólírt bátor vagyok jelenteni, miszerint kész vagyok, ha Ts. szülők gyermekeiket a beszterczei leány vagy fiu iskolába adni szándékoznak — rendes áron koszt — és kvártélyba venni.

Leány-gyermekek kívánatosabbak. Lakásom Reisz Gasse Nr. 23. az iskola szomszédságában.

Háztulajdonosné:
2—2(236) Vágner Erzsébet

Arverési hirdetmény.

A „Deesi takarékpénztár részvénytársaság,” mint tulajdonos részéről közhírré tétetik, hogy Deesen a Borsos utcában 9. sz. alatt levő (Czecz Péter-féle) házastelek, ugyisintén a Felső-Kodor utcában 89 b. szám alatt levő (Brandt-féle) házastelek folyó év szeptember hó 3-án d. u. 3 órakor Deesen, a takarékpénztár helyiségében nyilvános árverés mellett a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Deés, 1890. augusztus hó 14-én.

A deesi takarékpénztár
(232)2—3 részvénytársaság igazgatósága.

Makkoltatás.

Gróf Teleky Árpád ömértósága tulajdonát képező soosmezői, nagyilóndai, májláni, macskamezei és dióspataki határokon levő erdőségeiben a sertésekkel való makkoltatás a folyó 1890. évre ajánlatok útján kiadatik.

Ajánlat tehető az egész erdőségek makktermésére vagy egyes erdő részletekre.

Bővebb felvilágosítást Piskolty Dániel nagyilóndai tisztartó és Rigler Samu purkerezci ispán (u. p. Kucsulát), valamint alulírott adhat. — Ajánlatok alulírtathoz nyujtandók be.

Nalácsvádon, 1890. évi augusztus hó 19-dik napján.

Szentpály Gyula,
1—3(238) jószág igazgató.

Haszonbérlet.

Gróf Teleky György ö méltósága tulajdonát képező nagyilóndai vendéglő épület, melyhez étterem, 5 vendégszoba, casinóhelyiség, vendéglős lakás, konyha, pincze, istálló fészter és jégverem tartozik, 1891. év január hó 1-jétől kezdve 3, esetleg 6 egymásután következő évre haszonbérbe adatik.

Bővebb felvilágosítást alulírott ad.

Nalácsvádon, 1890. év augusztus hó 19. napján.

Szentpály Gyula,
1—3(239) jószág igazgató.

Értesítés.

A bekövetkező 1890—91. iskolai évre teljes ellátás és szállásra elfogadtatnak gyermekek a leglelkiismeretesebb ápolás és gondozás mellett, kényelmes lakás és egy zongora is áll rendelkezésre. Kivánatra zene órák is kaphatók, és a tantárgyakból előkészítő magántanítás stb.

Raupenstrauch Fr. Viktor, zenetanár.
3—3(229) (Külső váruteza 19. sz. Beszterczén.)

Értesítés.

Alólírt ajánlja magát t. cz. szülőknek, a kik fugyermekeiket Beszterczére németnyelv elsajátítása végett iskolába adják — jutányos áron teljes ellátással elfogadni, — tájékozással: Görög Ignác és Bocsa nézi Márton urak, engem közelebből ismernek.

Hechler Ignác,
2—2(237) r. k. tanító.

Sz. 5705.—1890. (224)3—3

Pályázati hirdetmény.

A szamosújvári főszolgabírói járásban Tötör székhellyel rendszeresített Tötör, Lózsárd, Moró, Onok és Kis-Jenő községekből alakult körjegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jövén; ezen állás szabályszerű választás útján leendő betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen 400 ft. évi fizetés, 80 frt lakbér és egyéb járulékok díjazásával összekötött állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-a alapján felszerelt pályázati folyamodványukat f. évi augusztus hó 28-án d. e. 11 óráig annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Szamosújvárt, 1890. augusztus 1-én.

Nagy Lajos, főszolgabíró

Szobapalló és fénylakk

10 mtrhez egy kl. ára 1.50 kr.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt használtatásnak, mivel a kellenetien szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerültesse. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt, sárgasárgánát és mahagonibarnát, mely akár csak az olaj festék forrt be a pallót s egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást stb; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen)

aj pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre a olajfestékkel már bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennél fogva nem fűdi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzet mtr. (két közép nagyságú szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9 1/2 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokfelé utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Kapható Deesen,
(212)5—15 **Brugovits és Reháknál.**